

РЕШЕНИЕ

№ 482

гр. Горна Оряховица, 15.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Трифон П. Славков

като разгледа докладваното от Трифон П. Славков Гражданско дело № 20214120100271 по описа за 2021 година

Предявени са обективно, кумулативно съединени иски с правно основание чл. 422 ал. 1 вр. чл. 415 ГПК вр. чл. 200, вр. чл. 79 ал. 1 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД.

Производството е по предявен по реда на чл. 422 от ГПК от „Енерго-Про Продажби“ АД иск за установяване, че И.М. М. от гр. Г. О. дължи сумата от 1144,71 лв. – главница, за доставена в периода от 20.01.2020 г. до 12.10.2020г. електрическа енергия за имоти, находящи се в гр. Г. О., ул. *** № ***, с аб. номер 0501502221,0501502222, както и сумата от 52,17 лв. – лихви за забава, изтекли върху главното вземане в периода от датата на падежа на всяка една фактура до 12.10.2020г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК по ч. гр.д. № 1622/2020г. на ГОРС.

По делото е постъпил писмен отговор от особения представител назначен на ответника. Счита, че ответникът не е приел ОУ на „Енерго – Про Продажби“ АД, както и че не е изразил писмено съгласие за същите. Оспорва се годността на СТИ в обекта. Намира, че след като няма данни М. да е собственик или ползвател в обекта, то не следва да дължи за изразходваната енергия. Намира, че ищецът не е разделил задължението според абонатните номера, съответно кое от претендираните задължения, за кой абонатен номер

се отнася. Прави възражение за прекомерност на заплатеното от ищеца адв. възнаграждение. Иска от съда да отхвърли предявените искове.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно изискванията на чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

За обект (с абонатен номер 0501502221, находящ се в с гр. Г. О., кв.***, ул. *** № 26 и 26, 1) ищецът „Енерго-Про Продажби“ АД гр. Варна е издал на получателя И.М. М., за клиентски № 1500208892, фактури на обща стойност 1196, 88 лв. Сумата не е заплатена от ответната страна.

На 26.10.2020 г. „Енерго-Про Продажби“ АД е подало срещу И.М. М. пред ГОРС заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК за неизплатените задължения на ответника. Образувано е ч. гр. дело № 1622/2020 г. по описа на съда, по което е издадена заповед № 250 от 28.10.2020г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, срещу длъжника И.М. М.. Заповедта е връчена на длъжника при условията на чл. 47, ал. 5 от ГПК, поради което и на основание чл. 415, ал. 2 във вр. с ал. 1, т. 2 от ГПК заповедният съд е указал на заявителя да предяви иск за установяване на вземането си.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявен е иск с правно основание чл. 415, ал. 1 във вр. чл. 422, ал. 1 от ГПК във вр. чл.200, вр. чл. 79, ал. 1 и чл. 86 от ЗЗД, който съдът намира за допустим.

Уважаването на претенцията за установяване на съществуването на вземанията на „Енерго-Про Продажби“ АД, за които е издадена заповед за изпълнение по реда на чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 1622/2020 г. по описа на ГОРС, е предпоставено от установяване на възникването и съществуването на облигационна връзка между страните по договор за продажба на електрическа енергия, при общи условия, обвързващи всички клиенти на енергийния снабдител съгласно чл. 98а ЗЕ, реалното доставяне в процесния обект на посочените в представените фактури количества електрическа енергия и извършване на услугата възстановяване на захранването, както и размера на претендираните вземания.

За съществуването на твърдяната договорна връзка между страните е необходимо през исковия период ответникът да е имал качеството „потребител на електрическа енергия за битови нужди“ за процесния обект. Съгласно §1, т.42 ДР на ЗЕ това е физическо лице - собственик или ползвател на имот, което ползва електрическа енергия за домакинството си. Член 92 ЗЕ, определя като страни по сделките с електрическа енергия – „крайните снабдител на електрическа енергия“ и „краен клиент“ (пар. 1, т. 28а и т. 27г ДР, ЗЕ). Отношенията между потребителя и дружеството – краен снабдител се уреждат съгласно публично известни общи условия, за действието на които съгласно чл.98а, ал.4 ЗЕ не е необходимо приемане от страна на потребителя, т.к. приложение намират специалните разпоредби на Закона за енергетиката, които дерогират общите такива по ЗЗД и ТЗ.

По делото са представени Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „Енерго-Про Продажби“ АД (ОУДПЕЕ), одобрени от ДКВЕР с Решение № ОУ-061/07.11.2007 г., в сила от 26.11.2007 г., публикувани във в-к „Репортер“, действали през процесния период. Съгласно чл.4, ал.1 от тях „потребител на електрическа енергия за битови нужди“ е физическо лице – собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа на „Енерго-Про Мрежи“ АД, което ползва електрическа енергия за домакинството си и е снабдявано и закупува същата от „Енерго-Про Продажби“. Именно това са предпоставките, при осъществяването на които възниква твърдяната от ищеца договорна връзка.

Съгласно фикцията, установена с чл. 110, ал. 2 от ЗС, електрическата енергия следва статута на движимите вещи. С приемането на чл. 98а от ЗЕ(ДВ бр. 54/2012 г. в сила от 17.07.2012 г.) се въвежда нов принцип спрямо определени сделки, сключени при т. н. Общи условия, различен от този по чл. 16 от ЗЗД и чл. 298 от ТЗ, а именно: "Публикуваните Общи условия влизат в сила за клиентите на крайния снабдител, без изрично писмено приемане", като в срок до 30 дни след влизането в сила на общите условия клиентите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат при съответния краен снабдител на ел. енергия заявление, в което да предложат специални условия. С тази разпоредба се определя моментът, от който общите условия стават задължителни за потребителите - от публикуването, а не от приемането им. Така Общите условия са част от правоотношението между "ex Lege", по силата на факта на публикуването. Съгласно чл. 17, т. 2 от ОУ на ДПЕЕЕ,

приложими към настоящия момент, "потребителят се задължава да заплаща стойността на използваната в имота ел. енергия в сроковете и по начина, определени в тези Общи условия". Сроковете били регламентирани в чл. 26 от ОУ на ДПЕЕЕ, като в чл. 26, ал. 6 от ОУ на ДПЕЕЕ изрично било посочено, че неполучаването на фактурата не освобождава потребителя от задължението му да заплати дължимата сума в срок. Съгласно чл. 38 от ОУ на ДПЕЕЕ, "потребител, който не изпълни задължението си за плащане в срок на дължими към "Енерго-Про Продажби" АД суми, дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва за всеки просрочен ден". Продажбата на ел. енергия се възстановява след като клиентът заплати на "Енерго-Про Продажби" АД цена, съгласно ценоразпис в който са включени всички направени разходи за прекъсване и възстановяване на продажбата на ел. енергия. В случая основанийето за прекъсване на продажбата на ел. енергия е неплащане на дължимите суми за доставена ел. енергия - чл. 34 от ОУ на ДПЕЕЕ. От анализа на чл. 37 от ОУ на ДПЕЕЕ следва извода, че заплащането на разходите за прекъсване на продажбата на ел. енергия /което заплащане е условие да се възстанови продажбата на ел. енергия/ се дължи от абоната-клиент, в случай че той поиска възстановяване на продажбата на ел. енергия за обекта му. По-конкретно, ищецът следва да установи при условията на пълно доказване, че в качеството си доставчик на ел. енергия е доставил реално определено количество ел. енергия, за което са издадени съответните фактури. От своя страна ответникът следва да наведе и установи правоизключващи, правопогасяващи или други възражения срещу правото на ищеца, в т. ч. и извършено плащане по фактурите за неизплатената доставена ел. енергия.

Съдът намира, че събраните по делото доказателства установяват наличието на доставено и потребено количество ел. енергия по редовен отчет, от една страна и неизпълнено от абоната задължение за заплащане на същото. Възраженията за недължимост на суми за потребление са неоснователни. Като потребител на ел. енергия ответникът е страна по договор за пренос на ел. енергия чрез електроразпределителните мрежи на "Енерго-Про Мрежи" АД, поради което същият е обвързан от ОУ на ДПЕЕМ и на ОУ на ДПЕЕЕ, който са действали към отчетния период. Съгласно същите потребителят се задължава да заплаща стойността на използваната ел. енергия в определените в ОУ срокове и начин, като при забава дължи

обезщетение в размер на законната лихва за всеки просрочен ден. От изложеното следва, че е налице доставена до абоната и потребена от него ел. енергия в посоченото в справката количество и същата подлежи на заплащане съгласно правилата за продажбата по чл. 200 от ЗЗД ввр. чл. 79 от ЗЗД ввр. чл. 327, ал. 1 от ТЗ и чл. 17, т. 2 от ОУ на ДПЕЕЕ в изпълнение на договорни задължения от страните.

От приетото по делото заключение по назначената СТЕ се установява, че СТИ са били метрологично годни, вписани са в регистъра на одобрените измервателни средства. Вещото лице сочи, че киловатите електроенергия, отразени в приложената по делото справка, съответстват на фактурираните, както и че са начислени по редовен отчет. В точка пета от заключението вещото лице посочва, че количествата ел. енергия по процесните фактури са правилно изчислени, съобразно утвърдените КЕВР за съответния период цени. Размерът на задълженията не се оспори от ответника, а възражението, че М. не е собственик на ел. захранения обект, съответно не е потребила изразходваната ел. енергия в качеството си на краен клиент, останаха недоказани.

Ето защо и съобразно събраните по делото доказателства, съдът намира, че възраженията изложени в писмения отговор на особения представител назначен на ответника са неоснователни.

Твърдението за неизпълнение на парично задължение за заплащане стойността на консумираната ел. енергия от потребителя-ответник, е за отрицателен факт, който обръща тежестта на доказване и в тежест на ответника е да докаже, че е изпълнил, каквито доказателства по делото не са събрани. Ответникът дължи сумата от общо 1144,71 лв. - неизплатено задължение за консумирана ел. енергия.

Основателни се явяват претенциите на ищеца по отношение на лихвата за забава. Купувачът на доставената ел. енергия(със статут на движима вещ) изпада в забава, ако не изплати покупната цена, когато ел. енергията е доставена, респ. консумирана от потребителя-купувач по аргумент от чл. 327, ал. 1 от ТЗ. Предвид изложеното претенцията за сумата 52,17 лв., представляваща общ размер на мораторна лихва върху главницата от 1144,71 лв. за периода от датата на падежа на вземането по всяка една фактура за забава до 12.10.2020 г., както и за законната лихва върху

главницата 1144,71 лв., считано от датата на подаване на заявлението по ч. гр. дело № 1622/2020 г. на ГОРС – 26.10.2020 г. до окончателното ѝ изплащане.

При този изход на делото, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът следва да заплати на ищцовата страна сумата 275 лв., представляваща направени разноски в производството по настоящото гражданско дело/ДТ – 75. 00 лв., юрисконсултско възнаграждение – 50. 00 лв., определено от съда на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, депозит за особен представител – 150 лв., депозит за вещо лице по СИЕ – 120 лв. и депозит за вещо лице по СТЕ в размер на 200 лв./.

Съгласно т. 10 от Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ОСГК ВКС, съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422 респ. чл. 415, ал. 1 от ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпредели отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство. При този изход в производството в полза на ищеца-заявител следва да бъдат присъдени разноски в заповедното производство - ч. гр. дело № 1622/2020 г. на ГОРС в размер на 75. 00 лв.

Водим от изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 422 ГПК, че И.М. М. с ЕГН *****, с адрес: гр. Г. О., ул. ***, ДЪЛЖИ на "Енерго-Продажби"АД с ЕИК103533691, със седалище и адрес на управление: гр. Варна сумата от 1144,71 лв. - главница, представляваща неизплатено задължение за консумирана ел. енергия за обекти на адрес: гр. Г. О., ул. *** № ***, с абонатни номера № 0501502221, №0501502222 за периода 20.01.2020 г. до 20.07.2020 г., както и сумата от 52,17 лв. - мораторна лихва, определена като математически сбор от мораторните лихви по всички фактури от падежа до 12. 10. 2020 г. вкл., както и законната лихва върху главницата за времето от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 26.10.2020 г. до окончателното изплащане на задължението, за които суми е издадена заповед за изпълнение № 250/28.10.2020 г. по ч. гр. дело № 1622/2020 г. на ГОРС.

ОСЪЖДА И.М. М. с ЕГН *****, с адрес: гр. Г. О., ул. *** ДА

ЗАПЛАТИ на "Енерго-Про Продажби"АД с ЕИК103533691, със седалище и адрес на управление: гр. Варна на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 520 лв., представляваща направени разноси в настоящото производството и сумата 75 лв., представляваща направените разноси в производството по ч. гр. дело № 1622/2020 г. на ГОРС.

След влизане в сила на решението, препис от същото да се изпрати за прилагане по ч.гр.д. № 1622/2020 г. по описа на ГОРС.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд Велико Търново в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____